

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně **PhDr. M. J.**, zastoupené JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15/1107, Praha 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2011, č. j. 078054/2011/KUSK, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 247/2011, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 8 A 247/2011 rozhodnout nejpozději **do 31. 12. 2013**.
- II. Žalobkyni **se přiznává** náhrada nákladů řízení ve výši 4114 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále také i „navrhovatelka“) podala u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 18. 7. 2011 žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného.

Dne 7. 10. 2013 byl městským soudem Nejvyššímu správnímu soudu předložen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který navrhovatelka podala u tohoto soudu dne 27. 9. 2013. Uvedený návrh navrhovatelka odůvodnila tím, že žalobu podala před dlouhou dobou a od posledního úkonu soudu (zaslání vyjádření protistrany) před více jak dvěma lety soud neučinil žádný úkon. Na základě žalobou napadeného rozhodnutí je totiž omezena na svých vlastnických právech, a to již více jak dva roky. Požádala proto Nejvyšší správní soud o určení lhůty k rozhodnutí v jeho věci. K návrhu se vyjádřil předseda senátu příslušný ve věci rozhodnout pouze tak, že o žalobě dosud nebylo rozhodnuto.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka podala předmětnou žalobu u městského soudu dne 18. 7. 2011. Návrhem ze dne 29. 7. 2011

u městského soudu usilovala o přiznání odkladného účinku podané žalobě. Přípisem ze dne 2. 8. 2011 soud zaslal žalovanému žalobu k vyjádření, současně ho vyzval k předložení správního spisu a seznámil ho se složením senátu, který žalobu bude projednávat a rozhodovat. Tentýž den poučil soud účastníky řízení o složení rozhodujícího senátu a možnosti namítat případnou podjatost rozhodujících soudců. Dne 24. 8. 2011 žalobkyně opakovaně urgovala městský soud o přiznání odkladného účinku její žalobě. Dne 26. 8. 2011 soud obdržel vyjádření žalovaného k žádosti žalobkyně o přiznání odkladného účinku; soud poté o žádosti rozhodl a usnesením ze dne 14. 9. 2011 žalobě odkladný účinek nepřiznal. Žalobkyně doplnila žalobu o některá skutková tvrzení a toto doplnění bylo soudu doručeno dne 23. 9. 2011. Toto podání soud přeposlal žalovanému k vyjádření dne 12. 10. 2011 a současně urgoval předložení správního spisu. Správní spis současně s vyjádřením žalovaného k žalobě soud obdržel dne 26. 10. 2011. Obsahem spisu jsou dále dvě další doplnění důkazního materiálu žalobkyní (ze dne 16. 12. 2011 a ze dne 3. 2. 2012). Usnesením ze dne 22. 3. 2012 soud vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku. Od tohoto dne neučinil soud žádný procesní úkon směřující k rozhodnutí věci.

Nejvyšší správní soud posoudil postoupený návrh navrhovatelky a dospěl k závěru, že je důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 téhož ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci všechny procesní úkony soudu byly učiněny v přiměřených časových lhůtách, již dne 26. 10. 2011 soud disponoval i správním spisem a vyjádřením žalovaného. Je také skutečností, že usnesení vyzývající žalobkyni k úhradě soudního poplatku soud vydal až dne 22. 3. 2012, přitom se nejedná o

úkon soudu, který nemohl být proveden již dříve. Ze soudního spisu je tak zřejmé, že od 26. 10. 2011, resp. 22. 3. 2012, do doby, kdy navrhovatel podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, byl soud zcela nečinný.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla podána v červenci roku 2011 a doba, v níž není o žalobě rozhodnuto, je již plných dva a čtvrt roku. Taková lhůta není lhůtou v dané věci přiměřenou.

Nejvyšší správní soud na tomto místě s podivem konstatuje, že vyjádření městského soudu k návrhu na určení lhůty pro rozhodnutí o žalobě bylo velmi strohé, konstatující pouze, že soud dosud o žalobě nerozhodl, aniž by soud blíže konstatoval konkrétní podmínky, pro něž dosud o žalobě nemohl rozhodnout. Takový postup městského soudu navíc ani neodpovídá zákonnému požadavku vyjádřenému v § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích.

Nejvyšší správní soud samozřejmě akceptuje nutnost vyřizovat věci v pořadí nápadu, v jakém soudu dojdou, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení celkové délky v předmětném řízení. I případné odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci, postup účastníků řízení, kteří se negativně nepodíleli na délce řízení, a na dosavadní postup soudu dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro vydání rozhodnutí. Zohlednil přitom skutečnost, že termíny jednání rozhodujícího senátu městského soudu mohou být již na nejbližší období určeny a vymezeny pro věci přednostní či staršího data, v nichž se účastníci řízení rovněž domáhají úkonů či rozhodnutí. Touto lhůtou je městský soud vázán.

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Z obsahu spisu soud zjistil, že zástupce žalobkyně učinil jeden úkon (podání návrhu). Soud rozhodl tak, že se navrhovatelce náhrada nákladů řízení přiznává ve výši 1 x 3100 Kč a 1 x 300 Kč, celkem 3400 Kč [dle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Protože advokát zastupující navrhovatelku je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 714 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Zástupci navrhovatelky

tak bude do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu náhrada nákladů řízení ve výši 4114 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 10. října 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu